DIARI DE SESSIONS DE LA **COMISSIÓ DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 353-1992 **Fq.Con.núm. 33/27** **VII legislatura** **Any 2010** **Núm. 51**

Presidència de l'Honorable Sr. Miquel Àngel Coll i Canyelles

Sessió celebrada dia 21 d'octubre del 2010

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

COMPAREIXENÇA RGE núm. 3486/10, sol·licitada per sis diputats membres de la Comissió de Cultura, Educació i Esports, adscrits al Grup Parlamentari Socialista, de l'Hble. Conseller d'Educació i Cultura, per tal d'informar sobre la situació de les infraestructures educatives a l'illa d'Eivissa. 682

EL SR. PRESIDENT:

Bona tarda, senyores i senyors diputats. Començarem la sessió d'avui i en primer lloc demanaria si es produeixen substitucions?

LA SRA. TORRES I MARÍ:

Sí, Sr. President. Maria Torres substitueix Rosa Maria Alberdi.

EL SR. PRESIDENT:

No hi ha més substitucions?

Compareixença RGE núm. 3486/10, sol·licitada per sis diputats membres de la Comissió de Cultura, Educació i Esports, adscrits al Grup Parlamentari Socialista, de l'Hble. Conseller d'Educació i Cultura, per tal d'informar sobre la situació de les infraestructures educatives a l'illa d'Eivissa.

Passam, idò, a l'únic punt de l'ordre del dia d'avui, que consisteix en la Compareixença RGE núm. 3486/10, presentada per sis membres de la Comissió de Cultura, Educació i Esports del Grup Parlamentari Socialista, mitjançant la qual sol·liciten la compareixença del conseller d'Educació i Cultura per tal d'informar sobre la situació de les infraestructures educatives a l'illa d'Eivissa.

Assisteix l'Hble. Sr. Bartomeu Llinàs i Ferrà, conseller d'Educació i Cultura, acompanyat de la Sra. Elvira Badia Corbella, directora general de Planificació i Centres; el Sr. Francisco Fernández Terrés, gerent d'IBISEC; la Sra. Rafaela Sánchez Benítez, cap de Gabinet; la Sra. Antònia Riera, directora de l'Institut per a l'Educació de la Primera Infància; i el Sr. Francesc Ramis Oliver, assessor tècnic.

Té la paraula el Sr. Bartomeu Llinàs i Ferrà per a l'exposició oral sense limitació de temps.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Bartomeu Llinàs i Ferrà):

Gràcies, Sr. President. Bona tarda, senyores i senyors diputats. El tema de les infraestructures a Eivissa és un tema que ha estat recurrent al llarg d'aquest any que estic com a conseller, i per tant crec que ha estat molt adequat poder-nos asseure d'una manera tranquil·la que suposa una comissió i no haver de fer respostes puntuals a un plenari que, com sabem, són molt breus i per tant no pot explicar el que realment voldries, i d'aquesta manera sí que permet poder entrar en profunditat en tot allò que sí que crec que s'ha de donar explicació.

En el tema de les infraestructures a Eivissa, el pla que pens seguir serà, en primer lloc, parlar de com estan les infraestructures en el Pla del 0 a 3, i després passar centre per centre a totes les infraestructures que s'estan fent a l'illa d'Eivissa. D'aquesta manera els senyors diputats i les senyores diputades tendran informació completa de totes i cada una de les obres que s'estan fent a l'illa i com es troben en el moment d'avui.

Quant a les inversions i al Pla d'infraestructures del 0 a 3 s'ha de dir que hi ha vuit actuacions fetes a Eivissa i que són l'IEP Quatre Cantons, l'IEP Caganiu de Sant Antoni -el primer era d'Eivissa-, l'IEP Es Vedrell de Sant Josep, l'EIP Benirràs de Sant Joan de Labritja, l'EIP Els Fils de Santa Eulària del Riu, l'EIP Menuts de Santa Gertrudis, l'EIP La Miranda del Consell de Formentera i S'Arraval de Sant Josep de sa Talaia. Aquestes actuacions d'implantació del Pla 0-3 a Eivissa han suposat la creació de 326 places i la consolidació de 37 places ja existents.

En total podem dir que ha estat una actuació amb una acollida molt positiva per part de les administracions no només autonòmiques sinó insulars i també municipals, i de total col·laboració amb els municipis. S'ha de dir que una actuació i un pla com aquests no haguessin estat possibles si no hi hagués hagut molt d'interès per part dels municipis i per part dels consells respectius de les illes per poder-lo dur a terme. Estam per tant en una fase avançada que suposa una nova manera d'entendre l'educació infantil a les nostres illes, passant del que abans es comentava com una guarderia a un centre ja educatiu des dels pocs dies fins als tres anys.

Després passaré centre per centre, i el primer del qual parlaré és el més conflictiu, que és..., conflictiu no perquè hi hagi conflicte, però sí que hi ha problemes de fons, que és l'IES Sant Antoni de Portmany.

S'ha de dir que aquest centre en el mes de juliol del 2004 es varen encarregar els estudis previs. Don aquesta data per una qüestió, i per veure el moment en què comença a posar-se en marxa el procés de construcció del nou IES. En el setembre del 2005, un any després, es declara d'interès general per part del Consell Insular d'Eivissa i Formentera, i llev algunes..., jo què sé, el lliurament d'estudis previs, la tramesa d'estudis i totes aquestes coses que són secundàries i no les vos dic; si interessa també ho puc, però vaig a les cites més importants de cara a entendre quina ha estat l'evolució. El setembre del 2005, per tant, es declara d'interès general per part del Consell Insular d'Eivissa i Formentera la construcció d'aquest institut.

En el desembre del 2005 es fa el concurs per a la redacció del projecte. En el novembre del 2006 es lliure el projecte bàsic d'execució per a la seva supervisió per part dels arquitectes redactors. El juliol del 2007 es produeix la llicència d'obres. El maig..., el setembre ja hi ha un projecte bàsic en execució amb una modificació i després un altre posterior amb una altra modificació, i el maig del 2008 s'adjudica l'obra a l'empresa COPASA per un import de 5.126.000 euros. Hi ha tota una sèrie d'actuacions posteriors i l'agost del 2008 l'acte de comprovació de replanteig és ja viable i s'inicien les obres. De l'agost del 2008 al maig del 2010 s'executen les obres. Però el mateix maig de 2010 s'inicia un expedient de resolució contractual per incompliment de l'adjudicatari. El juny del 2010..., bé, s'ha de dir que hi va haver intents de comunicació constants per part de la conselleria i l'empresa, per part de l'IBISEC i per part de la Direcció General de Planificació, a fi d'evitar que hi hagués problemes i que per tant la construcció de l'institut fos de cada vegada més fluïda i per tant es pogués acabar en els terminis que s'havien establert.

Hi va haver uns moments que com a conseller em vaig trobar amb un dilema important, i són uns informes que hi havia per part de l'IBISEC que no coincidien amb els informes de l'empresa, i això suposava un desfasament econòmic molt important. Davant una situació d'aquestes, i això sí que ja ho explicat en plenari, el que passa és que era en quatre o cinc minuts, el temps que he tengut per explicar-ho, vaig creure molt més oportú alentir la situació, fer-ho d'una manera molt seriosa, de tal manera que no em poguessin, ni a la conselleria, ni als responsables ni de l'IBISEC ni de la direcció general, ni de totes les persones que hi havien intervengut se'ns pogués acusar, en certa manera, sense tenir els informes com correspon, de tirar endavant una obra amb l'objectiu d'acabar com més aviat l'institut. Jo entenc perfectament que una població com Sant Antoni, com Eivissa en general, té unes necessitats, en som molt conscient, d'aquestes necessitats, però per damunt les necessitats, si trobam solucions que no són les que voldríem per a tothom, és a dir, en aquest cas la implantació d'aules modulars, per a mi era més important aturar l'obra i que es fessin les coses ben fetes que tirar endavant una obra que no tenia exactament els informes positius per part de l'IBISEC i dels tècnics, quant al fet que havíem de fer uns pagaments que no estaven totalment justificats.

Hi va haver reunions per part de l'empresa amb l'IBISEC i la direcció general i, una darrera reunió, la varen tenir directament amb mi i l'empresa, en presència també de la directora general, i ells varen proposar que es fes una tercera via, és a dir, que per una banda hi havia l'informe de l'IBISEC, ells tenien un altre plantejament diferent que no coincidia i que varen intentar posar-nos d'acord però no hi havia manera de posar-nos d'acord, i sí que varen estar disposats, i jo també vaig estar disposat, que intervengués la Conselleria d'Obres Públiques i d'aquesta manera es pogués fer, amb la informació que teníem de cada banda, una revisió de tot el procés per un altre en aquest cas..., per un altre estament que en aquest cas era la Conselleria l'Obres Públiques. Això es va demanar, es va remetre la documentació, el mes de juliol ens varen demanar més informació i s'ha remès, i a més també es va enviar al Consell Consultiu per saber si havíem de rescindir el contracte i havíem de tirar endavant un altre sistema de tipus legal d'una altra manera.

En el Consell Consultiu evidentment hi havia una primera informació, que és la que era de l'IBISEC i de l'empresa, però també hem considerat oportú que el Consell Consultiu, a més d'aquestes dues, a l'hora de pronunciar-se tengui la que en aquests moments està acabant la Conselleria d'Obres Públiques. Per tant tot d'una que la Conselleria d'Obres Públiques hagi acabat el seu informe, que ja n'ha fet un però l'únic que hem fet ha estat donar-li més informació del que ens ha demanat; quan tenguem aquest informe que ja està a punt de ser acabat es remetrà al Consell Consultiu i després el Consell Consultiu donarà el seu veredicte sobre què és més adequat fer de cara a aquest tema.

És evident que cap dels que estam aquí asseguts i sobretot els responsables també d'Educació teníem cap interès a retardar una obra, perquè això sense cap dubte crea una situació diríem anormal dins el que és el funcionament lògic d'un institut, però pensàvem que una despesa de més d'1 milió d'euros, em pareix que era, més d'1 milió d'euros, suposava molts de doblers per tirar endavant i poder assumir, perquè a més no hi havia la justificació per poder-ho assumir.

Aquesta és la situació quant a l'institut de Sant Antoni.

Tenim el nou institut, perdó, el nou CEIP de Sa Bodega d'Eivissa. A principis del 2005 es va encarregar un projecte a l'empresa municipal ITUCSA però que després, per tota una sèrie de dificultats que hi va haver, en el setembre del 2008 es va encarregar una altra vegada el projecte bàsic d'execució per part de l'IBISEC. En el gener del 2009 es va aprovar el projecte bàsic d'execució, i es va lliurar el mateix gener a l'ajuntament el projecte nou amb un informe de supervisió per a la seva aprovació. El novembre del 2009, amb altres tràmits, evidentment, per enmig, es va atorgar la llicència d'obres i es va aprovar el projecte per part de l'ajuntament. El març del 2010..., s'anuncia la licitació al BOIB d'aquest nou centre. El juny del 2010 se sol·licita per part de l'ajuntament un informe tècnic davant les al·legacions presentades per l'empresa Via i Construccions, SA, causat per incórrer en baixa anormal i desproporcionada. Es torna a fer una mesa de contractació i l'octubre del 2010 s'adjudica provisionalment l'obra. A octubre de 2010 resta pendent, a data d'avui, l'adjudicació definitiva i la signatura del contracte per a l'inici de les obres.

(*S'escolta el so d'un telèfon mòbil*)

Perdonau, però desconnectaré...

Per tant en aquest moment estam en aquest punt. Resta pendent a data d'avui l'adjudicació definitiva i la signatura del contracte d'inici d'obres.

El CEIP Poeta Villangómez. Això no és un centre nou, és una duplicació, és una ampliació, però passa de ser un centre de tres infantil i sis primària a sis infantil i dotze primària. El procés comença el març del 2006, on es va encarregar el projecte. El juny del 2008 el projecte bàsic es presenta en dues fases. El gener del 2009 d'aprova el projecte d'execució.

Hi ha una sèrie de tràmits administratius però que tampoc no vénen al cas. El març del 2010 s'aprova el projecte per part de l'ajuntament, llicència d'obres. El juliol del 2010 s'anuncia al BOIB la licitació de l'obra de la primera fase. El setembre del 2010 s'adjudica provisionalment l'obra. L'octubre de 201 resta pendent a data d'avui l'adjudicació definitiva i la signatura del contracte d'inici d'obres.

El CEIP Es Vedrà, Sant Josep de sa Talaia d'Eivissa. El procés s'inicia el novembre del 2006. El juny del 2008 s'encarrega el projecte, en aquest cas també en dues fases. El març del 2009 el Consell Insular d'Eivissa declara d'interès general l'obra i per tant per poder agilitar la seva tramitació com més aviat millor. El juny del 2009 d'adjudica definitivament l'obra per part de l'ajuntament, primera fase. El juliol del 2009 s'inicien les obres corresponents a la primera fase. El juny del 2010 ja existeix acta d'ocupació de les obres corresponents a la

primera fase. El maig del 2010 s'adjudica definitivament l'obra per part de l'ajuntament a la fase segona. El juny del 2010 s'inicien les obres de la fase segona, i l'octubre del 2010 l'execució de les obres correspon a la segona fase, que suposam que estiguin acabades dins aquest mes o el mes següent; és a dir, si s'havia d'utilitzar sempre procuram, a nivell educatiu, que si hi ha canvis, inauguracions, canvi d'edifici, es faci aprofitant les vacances de Nadal, i això crea menys problemes dins el món educatiu. He de dir que hi vaig ser fa 15 dies, hi vaig veure concretament aquest obra, i efectivament la primera fase estava acabada i en funcionament, i de la segona obra estaven en fase molt avançada, i també s'ha de dir que a més ja hi havia tot el mobiliari per poder instal·lar en el seu moment quan estigui acabada.

El CEIP Can Cantó d'Eivissa és una altra ampliació d'un centre que era de tres unitats d'educació infantil i sis de primària; es transforma en un centre de sis unitats i dotze de primària. Es va iniciar el procés el febrer del 2009 amb l'encàrrec d'un avantprojecte. L'abril de 2009 es va encarregar el projecte bàsic d'execució, i hi ha una sèrie de gestions, però el més important..., l'octubre del 2010, en tramitació de conveni de cessió de crèdit per part de la Conselleria d'Educació, actualment pendent d'informe per part dels serveis jurídics de la Conselleria d'Educació. Octubre, resta pendent a data d'avui l'aprovació del projecte per part de l'ajuntament, signatura del conveni per part de les dues administracions i la sortida de l'anunci de licitació d'obres al BOIB.

Una altra obra també faraònica no pel que suposa sinó quant al temps és el nou conservatori de música i dansa d'Eivissa, una obra que comença, s'inicia el 2002; és a dir, si les altres havien començat fa temps, aquesta ja és de fa moltíssim de temps. És cert que hi va haver uns sondejos arqueològics primer que varen retardar en certa manera la possibilitat d'avançar fins que no s'haguessin acabat. Després el desembre del 2002 es va fer una resolució del premi del concurs per a la redacció de l'avantprojecte per a la construcció del nou conservatori. L'abril del 2004 es va encarregar el projecte bàsic. El gener del 2005 es va concedir la llicència d'obres. El febrer del 2005 s'encarregà el projecte d'execució. El novembre del 2005 es va adjudicar a Acciona Infraestructures per un valor de 4.318.000 euros. El desembre de 2005 es varen iniciar les obres.

A partir d'aquesta data, el 2007 es va proposar una modificació del projecte, una segona modificació del projecte, aprovacions d'aquestes primeres i segons modificacions, fins que ens trobam en aquests moments, ho hem analitzat molt també, però hem arribat a un acord amb l'empresa de tal manera que les obres estan seguint la seva execució i evidentment no m'atreviré a dir "d'aquí a quinze dies estan acabades", perquè un dia que vaig fer una intervenció vaig dir "d'aquí a quinze dies tendrem no sé què", i llavors te n'adones que la realitat és una altra. Però estan avançades, les obres estan avançades i esper que..., no hi ha cap entrebanc que impedeixi que es posi en marxa el conservatori, i ja m'agradaria que el mes de gener poguéssim obrir el conservatori, després de les vacances de Nadal, perquè és una obra que ja no és que sigui necessària, és que és imprescindible després de tot l'itinerari que els he relatat.

Les altres intervencions són més breus perquè evidentment no han duit tanta problemàtica com la que fins ara vos he relatat. Tenim un nou CEIP a Sant Antoni de Portmany, amb un pressupost de 4.367.000 euros. El passat dimarts dia 19 es va publicar en el *BOIB* la licitació de la nova infraestructura. Abans de finalitzar aquest any s'hauran començat les obres.

L'ampliació-reforma del CEIP Can Coix de Sant Antoni de Portmany suposa un pressupost de 460.000 euros i la setmana passada ja es va signar l'acte de replanteig, per tant, es va licitar i l'inici de les obres també és imminent. Totes aquelles coses que impedien, problemes de tipus legal que impedien poder-ho tirar endavant ja estan solucionades i a més tenim el pressupost encara per dur-los a terme, dic encara, perquè mai no saps el que tens avui o el que tendràs demà, però evidentment està previst que quedin totalment cobertes.

Ampliació i reforma de l'IES Marc Ferrer de Formentera. Hi vaig ser a principi de curs i vaig veure el lloc..., ja havia fet una intervenció a petició del diputat de Formentera sobre aquest tema i vaig veure allà on s'havia de fer l'ampliació, i efectivament, amb un pressupost de 689.000 euros, quasi 700.000 euros, està pendent d'enviar al butlletí la seva licitació, que es farà breument. És a dir, ja vaig anunciar en aquell moment que m'hagués agradat poder-ho començar el setembre, però supòs que això podria ser el mes de gener. Jo no crec que arribem al mes de gener, ho podrem fer abans, però tots els entrebancs també ja estan solucionats.

Ampliació i reforma de Can Misses. A Can Misses s'han superposat dues problemàtiques. Una, problemes de tipus estructural que s'havien detectat a l'edifici, més una ampliació i reforma que ja es tenia prevista. Aquesta actuació d'urgència ja es va fer l'any passat i a més, enguany s'han reforçat encara més per si hi havia dubtes quant a l'edifici, quatre pilars que hi ha dins el centre i que suposa tenir molta més seguretat. En total aquesta reforma estructural ha suposat quasi 400.000 euros, 387.000 euros, i el projecte d'ampliació i reforma del centre és un projecte previst per 840.000 euros. Està en estudi i dependrà del pressupost final que se li assigni i del cost final d'actuació del reforç estructural. Això quant el pressupost. Però bé, tenim el tema també ben encaminat.

El nou CEIP de Sa Joveria d'Eivissa, abans Es Pratet. Aquí els diputats d'Eivissa saben que hi ha hagut problemes de solars, primer cap un lloc, després cap a un altre, amb un centre modular, amb una necessitat evidentment clara i necessària per a Eivissa. En aquest moment estam pendents de la posada a disposició del solar per part de l'Ajuntament de Vila, encara que els tràmits estan avançats. Aquesta és la situació en aquest moment. El pressupost que tenim previst és de 4.260.000 euros.

El nou IES de Santa Eulària del Riu. El pressupost està previst per 5.200.000 euros, ja tenim el solar entregat per part de l'ajuntament i estam en fase de redacció del projecte.

Després, senyores i senyors diputats, s'ha de dir que aquesta setmana el president i jo mateix vàrem fer una presentació de les infraestructures d'aquesta legislatura mitjançant un CD, que va tenir lloc al Consolat de Mar, on hi ha totes les informacions de totes les obres de totes les illes que s'han fet, s'han executat, s'estan fent i es preveuen fer. Per tant, no hi ha cap inconvenient per part de la conselleria en posar a disposició dels diputats que ho sol·licitin aquesta informació. A més d'aquesta informació en CD, perquè era el balanç del 2007-2011, també es varen recollir totes aquelles actuacions previstes..., ara ho he recordat, totes aquelles actuacions previstes per al 2012 i que ja s'ha de començar a fer feina per tenir-ho present en l'elaboració del projecte, a solucionar tota la part burocràtica; també s'ha fet un llistat de totes les coses, escoltant els batles, escoltant els consells insulars i escoltant les diferents peticions que s'han fet per part dels partits polítics i de les associacions de cada una de les illes i analitzades per part de la conselleria, consideram que són factibles i que a més s'han de fer, quant a millores de centres, creació de centres, construcció de nous centres i ampliacions. Aquí també hi ha un llistat per part de la conselleria de tots aquests centres.

S'ha de dir també que a l'illa d'Eivissa per exemple durant el període 2009-2010 es varen gastar 800.000 euros en petites obres menors, de peticions de centres, que demanen manteniments especials que no queda clar si són d'ajuntaments o de la conselleria, però que consideram que s'havien de fer. És una quantitat que normalment s'utilitza cada any.

Queden encara dos centres més que també vaig visitar a Eivissa, la reforma a l'IES Isidor Macabich i a Sa Blanca Dona, dos centres que -com sabeu- tenien unes mancances, he de ser molt sincer i he de dir que quan em mostraven les aules, no sé si a l'Isidor Macabich o al Blanca Dona, crec que en els dos instituts, i em deien, ja hem acabat les obres, han quedat la mar de bé, aquestes aules ja estan acabes i estam molt contents, jo mirava les aules i deia, però és que això és una aula normal, el que hem fet aquí; és a dir, no hi havia res de més, si estaven contents amb allò, suposava que el que hi havia dins les aules abans devia donar peu a molt de descontent. Per tant, és una actuació que s'ha fet en aquests dos instituts, la direcció i el centre estaven satisfets de l'actuació que s'havia fet, en electricitat, calefacció, fontaneria, cablejat estructurat, protecció contra incendis, adaptació de la normativa, etc., a l'institut. Clar, jo no sé quan es varen construir aquests instituts, si jo me'n tèmer que estaven molt contents per veure una aula normal, me'n vaig tèmer del temps que havien vist aules que no eren normals. Per tant, no mir només dos anys, tres, quatre, cinc o sis anys enrera, sinó que la problemàtica era des de feia molt de temps. A Sa Blanca Dona exactament el mateix. L'import era de 600.000 euros a cada un dels instituts. I a l'Isidor Macabich era a punt de finalitzar l'obra, pràcticament acabada. I l'altre no record exactament si estava un poc més retardada o no, però crec que així com a un estava pràcticament acabada, faltava una mica més, però hi havia els operaris que feien feina perquè ho vàrem visitar i ho comentàrem amb la direcció del centre.

Hi ha un tema, jo dic que són aules modulars i aquí amb menyspreu es diu que són "barracons"...

(*Remor de veus*)

Bé, a mi això dels "barracons"..., em referiré a aules modulars. Jo no hi era, si ho deien no ho sé, perquè jo no hi era. He de dir que a Eivissa hi ha quatre aules modulars com a classe i després hi ha quatre aules modulars que en aquest cas són menjadors, psicomotricitat puntuals, no són aules per estar-hi tot el temps de classe. A més, de les sis aules modulars de l'IES del Quartó de Portmany. Aquesta és la realitat de les aules modulars a Eivissa, ja que a més tenen dos centres modulars complets, que se substituiran quan els dos centres estiguin acabats, una d'elles és la del Pratet, ara actualment Joveria que està més endarrerida i la del CEIP de Sant Antoni que està molt més avançat i a punt de poder tirar endavant.

Jo per la meva part, Sr. President, no tenc més informació per donar.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies Sr. Conseller. Procedeix ara a la suspensió de la sessió per un temps màxim de 45 minuts, per tal que els grups parlamentaris puguin preparar la formulació de preguntes o observacions, per la qual cosa es demana als portaveus si volen una suspensió de la sessió o si podem continuar? Podem continuar, senyors portaveus.

Per tal de formular preguntes o observacions, tot seguit procedeix la intervenció dels grups parlamentaris intervenint en primer lloc el Grup Parlamentari Socialista per ser l'autor de la iniciativa. L'Hble. Sr. Conseller d'Educació i Cultura pot contestar globalment totes les preguntes o observacions formulades o bé contestar individualment després de la intervenció de cada portaveu. Globalment. Molt bé.

Per tant, per part del Grup Parlamentari Socialista, intervé la diputada Sra. Rita per un temps de deu minuts.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Moltes gràcies, Sr. President. Bones tardes a tots, senyores i senyors diputats. I sobretot moltes gràcies al Sr. Conseller i a tot l'equip que l'acompanya, els vull agrair que facin aquesta compareixença que va ser demanada pel Grup Socialista i també agrair les explicacions que ens ha donat sobre el tema que ens ocupa avui, que és el de les infraestructures educatives a l'illa d'Eivissa.

Per què vàrem demanar aquesta compareixença? Jo crec que una vegada que s'ha aconseguit el dret universal a l'educació, el segon repte és aconseguir una educació que sigui de qualitat; i perquè açò sigui possible, entre moltíssimes altres coses, és necessari que els equipaments educatius estiguin en les millors condicions. És per açò que pensam que és important que les infraestructures educatives rebin una atenció especial per part de l'administració que té les competències en aquesta matèria. I després d'una pregunta que hi va haver en el plenari, a què vostè també ha fet al·lusió, sobre el tema d'Eivissa, el Grup Socialista va considerar que es necessitava una ampliació d'aquesta

informació, més enllà de la que permeten els pocs minuts que reglamentàriament es tenen per respondre i fer comentaris.

Volia, per tant, que ens ampliés aquesta informació perquè sempre s'ha dit que en qüestió d'equipaments educatius Eivissa està molt malament, és una cosa que diu tothom. Però en el ple extraordinari de dia 27 de juliol, vàrem sentir la portaveu en aquell moment del PP com creava un nou eslògan, cosa que ara és molt habitual, i que deia: "les infraestructures d'Eivissa estan congelades, a pesar de les altes temperatures de l'estiu", crec recordar açò. Després a la resposta, vostè, Sr. Conseller, va citar obres finalitzades en aquell moment a sis escoles, obres en execució a cinc escoles més i obres en licitació en unes altres cinc. Vull dir que en aquell moment hi havia setze centres en diferents fases d'intervenció. Jo diria que és un número que no està gens malament. Per tant, jo diria que no estaven congelades, sinó que en aquell moment es cuinava, per fi, l'adequació dels equipaments educatius de les illes d'Eivissa i Formentera, després de molts d'anys on el més prioritari era fer altres coses, com per exemple carreteres.

Compartim per tant amb el Sr. Conseller, que s'han fet esforços, que es partia d'una situació molt desfavorable i que s'hi havia d'intervenir. Ara ens ha explicat que hi havia obres finalitzades a nou centres, en execució n'hi havia tres i en licitació sis, segons he pogut sentir. Per tant, pensam que en un moment de dificultats econòmiques açò ha estat un entrebanc afegit i és possible que s'hagin endarrerit més del que tots voldríem, tant la conselleria, com tota la comunitat educativa. Però jo diria que hi ha xifres que ho diuen tot, fent un repàs a les inversions que s'han fet, veim que l'any 2007 havia estat de 17.700.000 euros i que en canvi en aquesta legislatura, amb totes les dificultats del món, la inversió total serà d'uns 50 milions d'euros, entre obra finalitzada, adjudicada, en execució i en procés de licitació, perquè tot açò s'ha de mirar, no podem veure només el que ja està acabat i que és el que tots tenim ganes de veure, sinó tot el procés que està en marxa i com vostè ens ha explicat, de vegades pot durar molts d'anys, com el Conservatori des de l'any 2002, o Sa Bodega des del 2005 o l'Institut de Sant Antoni de Portmany des del 2004. Vull dir que són coses que de vegades vénen de fora i que hi ha dificultats afegides, sobretot en aquesta època -com dic- de dificultats econòmiques, que moltes obres no les pot fer o promoure directament la conselleria, sinó que també s'han de fer mitjançant cessions de crèdit, la qual cosa dificulta o endarrereix més aquest procés on ha d'entrar una altra administració com són els ajuntaments.

Per altra banda, estam contents de sentir la passa cap endavant que ha significat la posada en funcionament del Pla de primera infància a Eivissa i Formentera, on era notori que no hi havia places públiques d'educació infantil. Aquestes dades que vostè ens ha aportat de 340 places de nova creació són també una bona notícia.

És per tots aquests motius, Sr. Conseller, que l'encoratjam a continuar treballant per pal·liar aquest dèficit que coneixem i que no és només de les Pitiüses -Eivissa i Formentera-, sinó que és un dèficit que també és dóna a les altres illes, a causa també de l'augment demogràfic que hi ha hagut els darrers anys, per suposat, i, per tant, ja li anunciam des d'aquí que, si no li sap greu, també li demanarem una compareixença per saber com es troba el darrer estadi de les infraestructures de les Illes Balears, és a dir, de Mallorca i de Menorca.

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Rita. Per part del Grup Parlamentari Mixt intervé la Sra. Esperança Marí per un temps de deu minuts.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Hble. Sr. Conseller d'Educació del Govern de les Illes Balears, en primer lloc agrair, Sr. Conseller, la vostra presència avui aquí. És una satisfacció aquesta compareixença per una qüestió tan estrictament puntual com són les infraestructures educatives a l'illa d'Eivissa i de passada també de Formentera.

És una qüestió que no és menor, és una qüestió que afecta i que preocupa sectors importants de la societat d'Eivissa, i per tant, pensam que és una compareixença del tot oportuna, és una compareixença que de vegades quan són temes difícils o quan són temes d'una certa conflictivitat de vegades un no en té -com aquell que diu- ganes de participar-hi. Per tant, l'agraïment, encara que també som conscients que ha estat una compareixença consensuada amb els diferents grups, però que és una compareixença que surt de la iniciativa de la conselleria, per tant, és una satisfacció.

Abans de començar a repassar les infraestructures, i jo ho faré municipi per municipi, m'agradaria fer una reflexió, remarcar un tema que pens que és seriós i crec que hauríem de fer aquesta reflexió abans de començar a mirar les infraestructures, perquè les infraestructures aïllades per elles mateixes perden aquesta importància fora del seu context. Vull dir que estam d'acord -m'imagín- tots els grups que som aquí que el sistema educatiu constitueix una necessitat vital per a qualsevol societat. Sé que és una frase que sona buida de tantes vegades com la repetim, però pens que és especialment important quan ens trobam en aquesta societat d'avui en dia, ja societats modernes, del coneixement i de la informació. Per tant, és necessari com mai poder comptar amb un bon sistema educatiu, però no es tracta només de tenir uns bons programes educatius o de comptar amb bon professorat, és important també que puguem comptar amb tot allò que són els equipaments educatius, amb bones infraestructures educatives. Per què dic tot això?, perquè pens que els equipaments tenen una repercussió en el funcionament dels centres educatius i que, per tant, tenen una repercussió en tot allò que són les percepcions que té la societat al voltant i sobre la importància que un govern dóna a un determinat tema.

M'explic, és a dir, uns mals equipaments, unes infraestructures deficients, unes instal·lacions poc cuidades donen aquesta impressió de deixadesa i deixen en la gent la sensació que el sistema educatiu és poc important i que l'educació és poc important. Per això, quan fèieu referència a les aules que ara s'han arreglat dels dos instituts de secundària d'Eivissa la reflexió era una mica per aquest costat. Per tant, és bàsic, tenir uns equipaments i unes infraestructures deficients dóna i llança el missatge a la societat que l'educació no ens interessa i per tant, l'efecte és antipedagògic completament al conjunt de la societat.

Dic tot això perquè pens que és primordial que la societat eivissenca valori més l'educació, si repassàssim els informes dels consells escolars trobaríem que Eivissa és l'illa en què menys es valora el fet educatiu. Per tant, no sé si podríem treure relacions directes o no, però segur que hi ha efectes secundaris en el fet de tenir aquests equipaments i la valoració que es dóna del sistema educatius a Eivissa.

Voldria recordar que Eivissa també és una illa en què l'educació recau bàsicament damunt l'ensenyament públic, allí no hi ha concertada o n'hi molt poca i privada també poquíssima, per tant, tot el pes de la responsabilitat més que mai recau damunt l'ensenyament públic.

Per tant, entenem que s'ha de sortir d'un cercle viciós i avançar cap a un sistema educatiu que millori òbviament l'illa d'Eivissa i això no es pot amb unes deficiències tan importants en els equipaments educatius. Feim una relació directa entre poca valoració del sistema educatiu, el fracàs escolar, l'abandonament, etc., per tant, tot això va lligat.

Vos feia aquesta relació, aquest context, perquè es posar en el punt de mira la importància que tenen els equipaments educatius dins una societat i més una societat -aquí sigui dit a pesar meu- que té aquesta mancança, aquesta visió diríem que valora tan poc l'ensenyament o el sistema educatiu i, sense un sistema educatiu, òbviament no sé quin futur hi ha per a la societat d'Eivissa. Per això, no és un tema banal, sinó que és un tema des del meu punt de vista, molt important.

Dit això i feta aquesta reflexió, sí que m'agradaria començar pels diferents ajuntaments, començaríem per al que per a mi té més mancances, que és l'Ajuntament d'Eivissa, però ja ho sabem, duim unes mancances de vint anys sense centres educatius i per tant, es fan més evidents que mai aquestes mancances. Per tant, ens agradaria poder entendre com es pot produir una situació com aquesta. Sabem que la conselleria no s'ha rentat les mans en aquesta situació i el Parlament tampoc perquè hem aprovat els equipaments educatius, hi són, s'hi treballa, però no acaben de materialitzar-se aquests equipaments educatius del municipi d'Eivissa.

Sabem que no hi ha aquesta falta d'interès perquè tenim les escoles d'aules prefabricades, jo em quedaré amb el terme d'aula prefabricada, d'Es Pratet i Sa Joveria. Per tant, no és que la conselleria ignori o no se'n preocupi, perquè si no, no hi hauria el prefabricat, el més fàcil seria augmentar ràtios a les escoles existents i feliços tots, però des del moment en què hi ha centres d'aules prefabricades no ho veig com a un element negatiu, puc veure com a element negatiu la manca de previsió, la falta de previsió d'anys i anys i anys que arrossegam a Eivissa, però no el fet puntual que en un moment determinat hagin de tenir escoles d'aules prefabricades o aules prefabricades a escoles determinades.

El que no entenc és que aquesta situació d'aquí es pugui eternitzar, hi ha la imatge dels vint anys de l'escola prefabricada del Portal Nou i això també està al disc dur de tota la gent d'Eivissa. És clar, una situació així també s'entenen si són situacions puntals, però no que s'eternitzin al temps.

Per tant, una situació puntual per arreglar un problema com és l'escola d'Es Pratet o el nou col·legi de Sant Antoni en principi no és problemàtic. La problemàtica és que s'eternitzin aquestes situacions i allò que no s`entén és el fet que en aquest ajuntament no hagin estat capaços de tirar endavant aquestes escoles. Vull dir, el cas de Sa Bodega quan fèieu l'explicació d'anys, per exemple, del col·legi d'Es Vedrà i el comparam amb Sa Bodega és que no s'entén. Vull dir, a Es Vedrà no només han fet la primera fase, sinó que han fet la segona fase a l'escola i a més la inauguraran ara i la conselleria crec que ha manifestat i deu haver donat el mateix suport als dos ajuntaments.

Vull pensar que si l'Ajuntament de Vila per problemes de gestió o per prioritats que no són els equipaments educatius, pot ser sí que hi ha una falta aquí de responsabilitat d'incidir la conselleria en la creació i que es materialitzin aquestes projectes. No s'entendrien ja més retards en els projectes del municipi de Vila. No ho entenem perquè el solar hi és, el solar hi és des de sempre, a Sa Bodega, per tant, l'escola... vull dir, no s'entén que no es faci aquesta escola.

Per tant, aquí, demanaria el compromís del conseller, ja que avui sou aquí, de fer tot i més perquè s'acceleri ja alguna escola al municipi de Vila, perquè tampoc no s'entendran els problemes del solar d'Es Pratet, es podrà entendre -ja vos ho he dit- un any o dos anys, però no més perquè el solar d'Es Pratet és el que hi ha al costat de l'hospital nou, per tant, és allò que popularment la gent diu "si tenim l'hospital nou al solar, per què no hi podem fer l'escola, que és just a continuació?"

Però bé, són dos problemes que tenim. Aplicar l'interès general, no sé, seria una possibilitat, però de quina manera es pot accelerar, de quina manera, com la conselleria podeu accelerar aquesta construcció?

Quant a Sant Antoni el problema que tenim en el Quartó de Portmany o en el nou institut de Quartó de Portmany sí que... el plantejament que vos faig d'aquest tema és que si el nou institut per problemes amb l'empresa per aquest desfasament d'1 milió d'euros, que és una quantitat pensam desorbitada, fa que s'hagi d'aturar un moment mentre... vull dir, un temps determinat per intentar arreglar aquest problema, hi participam, hi estam d'acord. Allò que pens que no s'hauria d'haver produït és que per arreglar un problema amb l'empresa per a la construcció d'aquest nou institut es creï un problema al Quartó de Portmany, a l'altre institut.

Aquí pens que la conselleria hauria d'haver acompanyat més l'institut de Quartó de Portmany. No pot ser que posem... perquè és clar, com que aturam el nou institut hem de posar les sis aules prefabricades a Quartó, no passa res, vull dir, si s'hi han de posar, s'hi posen, però, què passa? Quartó de Portmany es troba que ha de fer front a més despeses. Això no se li compensa. Quartó de Portmany es troba que el pati no hi és, el pati no s'habilita, són tota una sèrie de problemes menors, però per a un institut amb una sobrecàrrega, es fa immens aquest curs, se li farà immens.

Per tant, pens que aquí la conselleria hauria de..., allò que jo en dic, cures pal·liatives en aquests casos, acompanyar els centres que han d'assumir aquests sobre esforç. La conselleria hauria d'estar al seu costat i intentar pal·liar aquestes petites qüestions. Han hagut de comprar micròfons per als professors per fer les classes, perquè tenen 39 alumnes a primer de Batxillerat i van amb micròfons de butxaca. Pot ser una ximpleria, però són uns excessos que pens que toca a la conselleria en aquests moments fer costat a Quartó de Portmany.

Després...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Marí, disculpi, hauria d'anar resumint.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Bé, tocaria òbviament dir que Sant Antoni sap greu pels problemes que hi ha hagut pel nou institut, però sí que tocaria felicitar-lo, igual que Sant Josep, per la feina que s'ha fet perquè tant a Sant Josep amb la nova escola d'Es Vedrà, amb la reforma de Can Raspalls, amb la reforma de l'Urgell quedava un municipi diríem amb totes les necessitats educatives cobertes, de la mateixa manera que Sant Antoni. Vull dir, es lamenta que hi hagi hagut aquest entrebanc amb l'institut perquè també haurien estat dos municipis en els quals s'hauria fet una tasca molt positiva.

Per tant, com que veig que he d'anar acabant, només una sèrie de consideracions: una que serien les previsions de futur, perquè el nou col·legi de Sant Antoni i el col·legi també d'Es Pratet no s'hi allarguin aquestes situacions perquè la por que tenen és que els tres anys, anant tot bé, que es tardarien a fer les noves escoles, els preocupa que el lloc on estan ja no hi cabrà de cara a l'any que ve el nou prefabricat que s'hi haurà d'afegir, o l'altre prefabricat de l'altre any. Per tant, una consideració que sigui previsió de futur per a aquests centres, que no es trobin ofegats com està passant ara a Quartó de Portmany.

L'altra cosa, m'agradaria, en el torn de rèplica, si poguéssiu esmentar algunes de les infraestructures que també eren necessàries, en un segon terme i que no he esmentat, com era Santa Gertrudis, la reforma de l'Escola d'Arts i Oficis o bé l'institut de Sant Llorenç.

Bé, ja acab, després si no, en el temps de la rèplica... Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Marí. Pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds intervé el Sr. Alorda per un temps de deu minuts.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Moltes gràcies, Sr. President. En primer lloc també com la resta d'intervinents vull agrair aquesta compareixença al conseller i al seu equip i també celebrar i felicitar el Grup Socialista per aquesta oportunitat que es brinda per a un tema que -com ha apuntat el conseller i tots hi han insistit- ha estat recurrent en aquesta legislatura, però també present en distintes ocasions perquè el retard -com tothom ha apuntat i ja no tendré més dades per afegir- del qual partia l'illa d'Eivissa en equipaments educatius és clar.

Per tant, crec que venir aquí i donar cara d'aquesta situació i de la tasca que du a terme la conselleria és important perquè si les dificultats cròniques que venien d'Eivissa se'ls ha multiplicat amb la implosió demogràfica i la manca de resposta que hi ha hagut en temps, per part de l'administració, doncs realment la situació calia una estamenejada forta, a més -com s'ha apuntat i jo ho subscric- que s'ha de transmetre a la societat aquesta importància de l'educació i, si aquí és cert que sempre, quan es descuidava, crec que hi ha hagut una correcció important als col·legis públics respecte dels concertats, a l'illa d'Eivissa ni tan sols hi ha ben bé aquesta situació, sinó que tot penja d'allà mateix.

Només vull afegir una reflexió, crec que la conselleria l'ha de tenir més present a Eivissa i arreu de les Illes Balears. Hem detectat en aquests darrers anys de la gestió educativa que els equipaments docents als plans generals, quan realment s'han hagut de dur a terme, ens hem trobat que no estan ni previstos. La previsió de ràtios per habitant és relativament prudent, si s'hagués de baratar és important doncs que surti, amb una normativa pròpia si calgués, però entre el costum que s'ha instal·lat de preveure equipaments de tot ordre, allò docent o seguretat o administratiu o sanitari o no sé què, l'ajuntament agafa el que troba fins i tot el declara zona verda si ha quedat l'únic espai que tenia o el deixa *sine die* establert allà i no procedeix a l'expropiació, no és una càrrega urbanística i ens hem trobat en moltes ocasions, quan realment s'ha volgut fer aquesta tasca de dur-ho a terme que ni tan sols hi ha la previsió urbanística ni molt menys els solars en mans municipals o que ha acabat de donar el solar que l'acabava de donar per fer el quarter de la Guàrdia Civil o l'ha donat per fer el Ministeri de Justícia.

Crec que això és molt important, que la conselleria no ho autoritzi, que faci informes negatius de tots els planejaments que no prevegin, per la capacitat de població que preveu el planejament, els equipaments docents necessaris, no per la població que té, sinó per la població que preveu. Si hi ha 200.000 habitants a Calvià, doncs hi ha 200.000 habitants, Vila té una població molt elevada de previsió dins el seu pla general, evidentment no només no té la previsió, no la té pràcticament per la seva demografia, què ha de ser per la població que preveu el seu pla general!

Per tant, crec que aquí ens donaria una previsió, una mecànica després que en darrer extrem quasi que anim a fer un pla director sectorial d'equipament docents per part de la conselleria si es troba amb aquesta situació. El que no pot ser és que cada vegada haguem d'anar a interessos generals, anar a les foranes a fer les escoles improvisant i moltes vegades a corre-cuita.

Un altre consell que els don o que crec que tots hem de fet la reflexió, que córrer, acabam fent uns equipaments els que hem vist, els darrers que s'han pogut fer, jo justament he viscut el d'Inca aferrat a..., il·legal, dins una ronda, dins un espai de protecció de la carretera, que l'edifici és realment trist. És a dir, avesats que hi ha hagut un moment en què..., ja no en parlem, la república, i l'interès que varen posar a fer edificis singulars, etc., ara tothom agraesc tant que arribis allà on sigui, com sigui i que acabis, que realment després sembla que l'excel·lència ha deixat que desitjar. Per tant, també en aquesta tasca, la previsió, treballar-ho amb estimació, amb temps, amb la prevenció que calgui i que després quedi una obra per a sempre, que quedi i que tots ens puguem gaudir.

Ho hem viscut aquí, crec que ara a Eivissa el mal que han tengut que s'ajorni tot tant, aquest conservatori que ens apunta de fa deu anys gairebé ja pot tenir..., bé, pot ser una filigrana, si el Sr. Nouvel ens va fer un projecte en quinze dies per fer tot Can Domenge i el va fer, no sé, entre Reis i la vigília de Reis, en dos dies va fer un projecte espectacular, crec que la conselleria té aquests parells d'anys perquè després el que dugui a terme sigui positiu.

En qualsevol cas, també com s'ha apuntat malgrat la fórmula no ens agrada si no queda més remei que fer situacions més o menys..., no sé, d'empènyer com sigui, doncs també nosaltres li donarem suport perquè l'important és que acabi havent-hi aquests equipaments docents el més ràpid possible.

Si pot ser que no siguin lleis com la de Sa Coma, que hi hagi un pla territorial d'Eivissa com (...), renyi el seu president del Consell d'Eivissa per haver retirat aquesta eina que ajudaria també a posar ordre al conjunt d'equipaments del país. Crec que en general el que hem de fer és preveure, tirar... Per part nostra li vull agrair l'esforç que en aquesta legislatura es fa a Eivissa i el vull animar a culminar aquesta tasca amb totes les inauguracions i posades en funcionament que tengui a l'abast.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Alorda. Pel Grup Parlamentari Popular intervé la Sra. Carolina Torres per un temps de deu minuts.

LA SRA. TORRES I CABAÑERO:

Moltes gràcies, Sr. President. En primer lloc, com no, vull agrair l'assistència del conseller d'Educació i del seu equip, avui presents per explicar la situació de les infraestructures educatives a l'illa d'Eivissa. Realment, com han dit tots els portaveus que m'han precedit, és un tema que preocupa moltíssim a tota la societat eivissenca en general perquè hi ha tota una sèrie de projectes programats des de fa molt de temps, des de fa alguns anys, fins i tot projectes que es varen programar, que vénen programats de l'anterior legislatura, però que a dia d'avui estan enquistats, ha passat el temps, ha passat aquesta legislatura i la sensació és que aquests projectes... no anaven, no es tiraven endavant. Per això, també la situació i el malestar que hi ha dins la comunitat educativa és una situació i un malestar i la sensació que les coses no milloren. Això la veritat és que crea una frustració bastant grossa, pots veure que malgrat els titulars i els anuncis les coses no avancen.

També hem sentit aquí parlar de la falta de planificació. Pensam que en poc anys la població ha augmentat. De fet, l'increment de la població escolar en aquests darrers deu anys ha estat d'un 11%, per tant era un poc difícil planificar o fer una previsió d'aquesta situació, però sí que he de dir que en l'anterior legislatura es va fer un pla d'inversions, un pla d'infraestructures educatives que tenia previst que tengués una durada, una planificació per fer centres educatius fins i tot fins al 2011 i crec que això és una feina que es va fer, que es va presentar l'anterior legislatura i quan va començar aquesta legislatura es va ignorar aquest pla i es va anar per una altra banda, però bé, en aquest tema, ja hi arribarem més endavant.

Dins aquest parlament també s'ha reconegut en moltes ocasions la carència en matèria d'infraestructures educatives a la nostra illa, fins i tot hem instat per unanimitat, de tots els grups polítics, que es prioritzin les inversions, que es facin els centres educatius planificats fins i tot la darrera vegada va ser al debat de política general d'aquesta comunitat on instàvem la Conselleria d'Educació a suprimir les aules modulars i fer els centres que falten, però a la pràctica..., bé, vostè ha vengut aquí a donar una sèrie d'explicacions, però a la pràctica la cosa és que s'han retardat moltíssim i que no avançam amb la construcció de nous centres a l'illa d'Eivissa.

Vàrem veure l'altre dia a la presentació, a la roda de premsa que va fer vostè amb el president d'aquesta comunitat on es deia que a les Pitiüses en quatre anys, o sigui al llarg d'aquesta legislatura, s'haurien invertit un total d'uns trenta milions d'euros. Avui vostè aquí doncs a més ha explicat un llistat d'actuacions que s'han fet i que queden per fer, i del que s'ha fet, Sr. Conseller, no tenim res a dir, al contrari, un aplaudiment per tot el que s'ha fet, però el problema és que no s'han acabat moltes obres i que fins i tot arrossegam un incompliment del seu pla d'infraestructures que vostès havien programat també dins aquesta legislatura.

Per tant, la foto és que un any més ha començat un altre curs escolar sense cap centre educatiu nou; que els col·legis modulars, ja sé que a vostè no li agrada que diguem barracons, a mi tampoc, però jo record que l'anterior legislatura quan els portaveus del PSOE denunciaven que es posaven aules modulars a centres educatius perquè s'havien de fer obres, doncs deien que eren barracons, per tant, nosaltres també

pensàvem que, en fi, si abans eren barracons doncs ara també, en fi, aquests col·legis modulars han passat de ser provisionals a ser habituals, perquè el col·legi de Ses Païsses aquest és el tercer curs escolar que està en aquesta situació, que estan els al·lots escolaritzats en aquestes aules i en Es Pratet ja duim el segon curs i ja veurem quant temps més haurem de mantenir aquesta situació.

Sr. Conseller, si vostè agafa de l'hemeroteca els darrers dos mesos i mira un poc les declaracions que fan els sindicats, el professorat, els representants de pares i mares, veurà que estan molt cansats, ja sé que vostè ha dit moltes vegades que és molt sensible a la situació d'Eivissa i que a més s'han fet una sèrie d'inversions, però alguna cosa falla perquè a Eivissa no es percep aquesta sensibilitat, especialment em aquells pares que tenen escolaritzats els seus fills en aquestes aules modulars sense els espais, perquè una aula modular pot estar molt ben equipada, però òbviament no tenen els serveis que hauria de tenir doncs un centre educatiu del segle XXI. Si no també que ho demanin als pares que tenen els seus fills a un institut on haurien de ser 400 alumnes, però que són 700 alumnes perquè les obres del nou institut de Sant Antoni estan aturades; és dramàtic, és veritat que ha estat una situació extrema, s'ha hagut de prendre una decisió, però és dramàtic. O per exemple, el cas del col·legi de Can Misses que està ple de trencs amb passadissos i columnes apuntalades, en fi, que podríem continuar, però m'agradaria també concretar com vostè ha fet d'algunes de les obres que he mencionat abans.

El col·legi de Sa Bodega, hem de fer un poquet de memòria, es va iniciar aquesta legislatura, tenien un lloc per fer el col·legi, tenien un terreny, tenien ja un projecte fet, però no es va començar a desenvolupar aquest projecte perquè en aquell moment l'ajuntament va decidir que el projecte no li agradava perquè sembla ser que duia un pàrquing davall el col·legi i entenia que això podia endarrerir l'execució del projecte. Quina ironia, perquè tal vegada si haguessin desenvolupat aquell primer projecte que estava previst tal vegada avui tendríem el col·legi en funcionament.

Per tant, també duim molt de temps anunciant l'inici imminent de les obres d'aquest centre, de fet ja fa uns vuit mesos, i bé, les darreres notícies són les que vostè ha explicat que estan a punt de licitar-se. Per cert, ja que parlam del col·legi de Sa Bodega m'agradaria també demanar-li perquè a una entrevista de la delegada d'Educació d'Eivissa i Formentera el 12 de setembre, la Sra. Carrascosa va mencionar en aquesta entrevista que a l'escola d'adults havia de cercar un lloc perquè quan els nens que estan escolaritzats a l'actual col·legi de Sa Bodega es traslladessin al nou col·legi que abans de saber si s'havia d'ubicar allí o no l'escola d'adults doncs s'havia de mirar com estava aquest edifici, perquè segons ella és un edifici que té molts anys.

M'agradaria em pogués aclarir si han canviat d'opinió o si han previst passar l'escola d'adults a un altre espai i també m'agradaria em digués si l'actual Sa Bodega no està en bones condicions per fer classe perquè les declaracions de la delegada d'Educació em varen deixar un poc preocupada, tal vegada perquè a l'entrevista es tocava molt el tema, si ens ampliava molt la seva resposta, però tenc entès que el centre de Sa Bodega en principi està en bones condicions, que l'únic que passa es que ha quedat obsolet, és un centre que té molts d'anys i que s'ha quedat sense possibilitat de créixer i d'adaptar-se a les necessitats que avui té un col·legi.

Ja que també hem tocat el tema d'adults també m'agradaria, Sr. Conseller, en el municipi de Sant Antoni el col·legi d'adults està distribuït en cinc seus la qual cosa al nostre parer això no és òptim i si també té previst fer alguna actuació en aquest sentit.

Respecte del col·legi de Can Misses, és un altra culebrot perquè també és un centre molt antic, amb més de trenta anys d'antiguitat, amb problemes d'humitats que afecten parts de l'estructura, les bigues i diferents aules i on fins i tot va arribar a caure un tros de sostre i sembla que ha estat conseqüència d'un mal manteniment de la institució que tenia l'obligació de mantenir aquest centre, que en aquest cas és l'Ajuntament d'Eivissa. Però és veritat que en aquest centre els pares i el personal docent ja duien dos anys denunciant l'estat d'aquest centre, la situació d'aquest centre, d'aquests trencs, d'aquests problemes, però no varen ser escoltats ni per l'Ajuntament d'Eivissa ni per la conselleria fins que van caure aquests trossos de sostre. Això va fer o va ocasionar que les alarmes es disparassin i que s'actuàs; però el que sí és veritat és que a dia 18 encara hi ha esquerdes, hi ha passadissos apuntalats, encara hi ha alguna aula que també està apuntalada que han ficat ferros per fora per reforçar les columnes de les aules que tenien aquests problemes. I record també unes declaracions del mes de febrer -crec- de la directora de Planificació i Centres que va dir que la conselleria disposava d'uns 800.000 euros per fer les obres de millora d'aquest centre i que estava previst que les obres començassin aquest estiu. Clar, al final les obres tampoc no han començat, tal com vostè ens ha dit també han demanat un informe per conèixer un poc la situació per fer la rehabilitació, però també l'altre dia sortien unes declaracions del gerent de l'IBISEC que deia que aquestes obres estaven pendents de finançament.

Sobre...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Torres, hauria de resumir.

LA SRA. TORRES I CABAÑERO:

Sí, ja molt breument ..., és que són temes que tenen molta història. Per abreujar doncs no vull deixar de mencionar el nou institut de Sant Antoni, altres obres no les mencionaré aprofitant que altres portaveus ja ho han fet i, per tant, escoltarem la seva resposta, però l'institut de Sant Antoni és un cas que jo crec que és un exemple de mala gestió, Sr. Conseller, i em sap greu dir-li-ho, però aquestes obres duen deu mesos aturades des que el Grup Popular va denunciar dins aquest parlament el fet que no es treballava en aquestes obres que fins i tot es va arribar a negar que no es treballava fins que vostès varen reaccionar ha passat un temps que jo crec que ha estat preciós. Vull dir, que no s'ha fet una bona gestió del que ha passat en la construcció d'aquest nou institut.

Nosaltres ens demanam com és possible que hagi passat tant de temps sense que no es fes cap acció per resoldre, per saber què passava, si és que s'ha fet alguna cosa i també ens demanam si és que no hi havia cap responsable d'obra que tengués coneixement del que passava allà dins, perquè jo realment no som cap experta, però entenc que hi ha d'haver una persona responsable de l'obra, que vagi a veure què passa quan es construeix el centre i que vegi que es compleix el que marca el projecte. Entenc jo que és així. Clar, no puc entendre per què ha passat tant de temps, poden passar imprevistos, el que no podem entendre és com s'ha deixat passar tant de temps. Crec que amb aquest tema, Sr. Conseller, s'han adormit, algú no sé si és que no ha fet el que havia de fer, però jo crec que hi ha algú que ha d'assumir responsabilitats, perquè tal com s'ha gestionat el tema de l'institut que esperem que arribin a una solució tan aviat com sigui possible, perquè clar, mentrestant forcen un altre institut que està en la situació que han creat a causa que no tenim l'institut nou en funcionament.

Per tant, Sr. Conseller, no sé, supòs que en el seu torn de rèplica vostè em podrà contestar aquestes qüestions i ja continuarem parlant d'alguna altra obra més.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Torres. Sr. Conseller, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Bartomeu Llinàs i Ferrà):

Sí, no hi ha inconvenient.

EL SR. PRESIDENT:

...té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Bartomeu Llinàs i Ferrà):

En primer lloc voldria agrair als portaveus dels diferents grups que m'han donat suport a la meva intervenció la seva confiança, i també agrair la crítica constructiva al Grup Popular. Amb això no vull dir que no hagi de fer algunes matisacions.

Bé, en primer lloc vull dir que ja m'agradaria, a mi, cada vegada que he de fer intervencions en el Parlament poder estar en una disposició com la d'avui, perquè si efectivament el Parlament ha controlar l'executiu, quan es pot controlar l'executiu és quan es té més temps i es pot aprofundir en el que cadascú ha de dir. Per tant aquest sistema de poder plantejar i d'una manera diàfana i clara expressar als diputats i als membres del Parlament tota la informació de què disposa a la conselleria, per a mi no és una mancança o un problema sinó que és un repte. És un repte perquè el fet d'haver de venir aquí a donar cara implica que has d'estar molt segur del que fas, has d'estar segur del que fas, a vegades amb encerts i a vegades amb no encerts, però agraesc que se m'hagi valorat positivament la meva disposició perquè efectivament és la disposició que he tengut sempre i en tot moment, i alguna vegada sí que és vera que qued un poc així, descol·locat, quan jo som molt més nou que vostès en aquest parlament pel temps que fa que he arribat aquí, i és que a vegades quan se'ns demana que intervenguem i expliquem coses quasi no ens poden sentir, perquè hi ha problemes d'audició, i en aquest cas es genera bàsicament dins els plenaris. Jo a vegades no ho entenc massa, perquè si tu el que has de fer és explicar el que et demanen que expliquis, llavors a vegades, quan ho expliques, he quedat a vegades perplex d'aquestes situacions.

Però, bé, crec que vostès aquí han de ser crítics amb el que ho hagin de ser, m'han de donar suport si creuen que m'han de donar suport, i jo sobretot ho he de fer, tant als crítics com als que em donen suport, ser clar i contundent en les actuacions que estam fent dins la conselleria. Que evidentment no totes les coses que es facin dins la conselleria es fan el cent per cent bé, això seria un absurditat voler-ho defensar, però si que els puc assegurar que la intenció de la conselleria en tot moment és fer-ho el millor possible.

Hi ha hagut un tema importantíssim a Eivissa que ha sortit a totes les intervencions de les diputades i el diputat, i és aquest creixement demogràfic brutal. És un creixement demogràfic brutal que s'ha produït bàsicament a l'illa d'Eivissa i a l'illa de Mallorca en alguns llocs determinats, bé sigui a l'entorn de Palma o en algunes ciutats costaneres, on hi ha hagut aquesta arribada massiva de nova població. A Menorca evidentment la situació és diferent; a pesar que sí que hi ha hagut increment demogràfic ha estat un increment molt més mesurat, molt més seqüenciat, i per tant aquesta allau de població que descol·loca totalment la planificació que puguis tenir, no s'ha produïda.

Això genera situacions difícils, situacions difícils a haver de resoldre, situacions en què has de posar dobles torns o has d'habilitar espais, si aquestes arribades són d'una manera contundent. Jo durant el període de sessions passat estava content d'unes xifres que em donava la Direcció General de Planificació, i era que se'ns aturava la venguda de nou alumnat; el moviment és enorme, perquè el que passa és que n'hi ha molts que arriben, n'hi ha molts que se'n van, hi ha molta gent que es mou entre Mallorca i les altres ciutat mallorquines grosses i la zona de la costa per qüestions de feina dels pares amb el tema d'hostaleria, però que realment jo estava content i satisfet perquè deia "mira, no tendrem un creixement demogràfic tan fort, no haurem de gastar tant en noves infraestructures i en nou plantejament de nous espais", i ens pot passar el que ha passat a Astúries o el que ha passat a La Rioja o el que ha passat a Castella-Lleó, que han pogut dedicar uns pressuposts a menys alumnat, la qual cosa lògicament tu no augmentes el pressupost però et mantens en els pressuposts, i això fa que la inversió per alumne sigui una inversió molt més gran, i per tant una atenció molt més directa, molt més feta directament amb cada un dels alumnes, i sobretot també amb una satisfacció personal del professorat que l'ha d'atendre perquè es troba menys estressat.

Per tant aquest desbordament demogràfic que s'ha produït a Eivissa ha estat vertaderament espectacular, i sobretot a Eivissa Vila, que a més els eivissencs coneixeu més bé que jo que Eivissa Vila és el menor espai de terreny que existeix a l'illa, amb la qual cosa si, allà dins, hi ficam tota la població i a més no hi ha un espai per poder-se ubicar, això genera problemes de solars, problemes d'altres tipus que es van generant dins la gestió habitual de l'administració.

Jo evidentment totes aquelles coses que facin referència al que ha passat amb els ajuntaments que han gestionat, jo sí que puc dir que hi ha ajuntaments més ràpids uns que els altres, però el perquè s'ha produït una cosa o s'ha produït l'altra, evidentment jo no hi era, i per tant no ho sé. És cert que a Sant Agustí s'ha fet una feina molt ràpida i que a altres indrets, com és Vila, ha estat més difícil, però és una cosa que ha estat difícil ara, ho va ser la legislatura passada, ho va ser l'altra legislatura i ho va ser la d'abans, que va ser la primera que vàrem tenir competències pròpies. Per tant el tema de l'alentiment de tota una sèrie d'actuacions a segons quins llocs de l'illa d'Eivissa em resulta difícil entendre'l precisament perquè no som eivissenc i per tant no estic allà dins, i a més no estic dins l'administració determinada, perquè segons quines preguntes que em podrien fer, jo no les puc respondre perquè no són de la meva competència.

El que sí hem de veure és que hi ha hagut una disposició per fer tota una sèrie de centres que jo he anat enumerant aquí, i que efectivament s'estan fent. Que haurien d'estar acabats, que haurien d'estar avançats, que haurien de no sé què...?; evidentment que haurien d'estar acabats, haurien d'estar avançats, no hi hauria d'haver aules prefabricades, perquè allò de prefabricades és vera que era una terminologia que s'emprava abans i ara ha desaparegut, entre allò del barracó i allò de modular ha desaparegut aquesta terminologia, que quan vaig començar a fer classe ja hi havia les famoses aules prefabricades. S'ha de dir que no eren com les d'ara, per ventura d'aspecte exterior eren millors, però realment com estan per dintre no tenen res a veure amb el que era allò; allò era com una espècie de prefabricades de campanya de després de la guerra. De fet moltes d'elles procedien d'acords que s'havien fet amb Amèrica del Nord i que eren aules que s'havien utilitzat després de la guerra europea en la reconstrucció del 1940 i busques que després varen arribar aquí.

Els centres..., qualcú deia que els centres són -concretament la diputada Esperança Marí- que els centres són la cara de -jo he posat- són la cara de l'administració. La conselleria no és la cara de res, la conselleria està allà dins posada però no representa res. Quan els pares s'identifiquen amb l'educació, s'identifiquen amb el centre on van els seus fills, i evidentment, jo que també per qüestions professionals he hagut de visitar molts de centres, també he hagut d'intervenir qualque vegada a dir: "Escoltau, no trobau que aquest centre...?", a vegades per manteniment diríem de la conselleria, a vegades per manteniment municipal, a vegades per l'interès del professorat i d'equips directius, a vegades un mateix edifici es pot posar d'una manera o es pot posar d'una altra i ser més cara de l'administració en positiu que un altre, i sense grans doblers a haver-hi de gastar. Això són coses que m'he trobat en situacions evidentment així. Però també he de dir que a vegades m'he trobat en situacions que el manteniment tenia molt a desitjar i que aquest manteniment he pogut comprovar a les discussions que hi havia de si em toca a mi, conselleria, o te toca a tu, administració local.

Però sí és clar que si volem una educació on es vegi el que pretenen són els centres educatius. Per això aquesta forta impremta en construccions de centres que hem fet durant aquesta legislatura. Jo abans els he dit que estava a disposició el CD, em passava la directora general que està a la pàgina de la conselleria, que el poden descarregar perfectament perquè hi ha tota la informació de tot el que es va presentar dilluns.

Comparar tots els que hem tengut responsabilitat dins l'educació, i de fet dels grups que estan aquí d'una manera directa n'ha tengut el Partit Popular, n'ha tengut el Partit Socialista de Mallorca, que ara el seu diputat ha sortit, i el Partit Socialista, sabem perfectament que les coses es comencen a un moment determinat, a vegades els acabam dins aquella legislatura i, si no, s'acaben la següent legislatura, i això ja ho sabem. És vera que s'ha de produir un impuls i per això el president em va encomanar específicament fa poc més d'un any que donàs impuls a tots aquests temes, que creia que s'hi havia de donar més sortida del que s'havia estat fent. És cert que aquest impuls eren tasques que estaven començades i que per tant no hem canviat res, no hem canviat res absolutament del que estava passant fins ara, però sí que hem de dir que hem estat més damunt, hem potenciat tota una sèrie de coses, però sobretot per una raó: perquè duia poc temps jo a la conselleria quan vaig aconseguir els crèdits que encara no havien arribat a la meva antecessora, Bàrbara Galmés. De segur que si na Bàrbara Galmés hagués tengut els duros que jo vaig tenir en el mes de novembre o en el mes de desembre, segur que la maquinària de la casa, com poden ser l'IBISEC o la Direcció General de Planificació d'abans, hagués pogut impulsar també aquesta situació.

De totes maneres, si miren la pàgina de la conselleria veuran que hi ha moltíssimes coses fetes. Precisament una de les coses que més pens que haurà fet aquesta conselleria haurà estat en temes d'infraestructura, i això és una cosa que es demostra no per teories estranyes sinó per resultats, amb fotografies i amb llocs de feina, que són els llocs on van els nostres professors i els nostres alumnes.

Les aules modulars, les aules prefabricades. Mai no desapareixeran, les aules modulars mai no desapareixeran, sempre n'hi haurà qualcuna. Haurien de desaparèixer; de tots els que administram l'educació crec que a ningú no interessa -o han l'han administrada o l'administren- mantenir aules modulars, això és evident, però una aula modular s'ha de posar en el moment oportú allà on s'ha de menester. També estic d'acord amb la diputada que jo anava per Eivissa i vaig veure moltíssims d'anys devora la murada d'Eivissa, a la part de fora, aules modulars anys i més anys i més anys. No són aules modulars per mantenir-se en lloc de, sinó que són aules que han d'estar temporalment a un lloc, però les que tenim a Eivissa estan les dues, o els dos centres que tenim a Eivissa, estan els dos centres en fase de poder-se solucionar i desaparèixer, una d'una manera més ràpida i l'altra encara en situació un poc més lenta.

L'institut de Sant Antoni. A mi m'agradaria, sincerament, que qualcú... A veure, quan has de prendre decisions, i sobretot decisions assenyades, has de posar les coses damunt la taula i les has de pesar molt. Sens dubte la decisió que vàrem haver de prendre de cara a l'institut de Sant Antoni, que si jo, és cert, Sra. Diputada, que vostè em va dir "les obres no estan aturades", que llavors vàrem tenir oportunitat de parlar i jo li vaig dir "no estan aturades", i vostè em deia que sí. Home, no estaven aturades perquè hi havia tres persones, però realment estaven aturades, és a dir, hi havia un conflicte greu entre l'administració, en aquest cas la conselleria, i la constructora, i quan hem tengut la certesa del que passava crec que no m'havia de deixar dur, per acabar un centre ràpidament i poder venir al Parlament i dir "ja el tenc acabat!, Sra. Diputada; vostè que em deia no sé què". No, crec que davant això havia de posar seny, havia d'estalviar duros als contribuents i, per tant, fer-ho el millor possible.

És una decisió que jo he pres, l'assumesc, per ventura m'he equivocat. Li puc assegurar que ho he fet amb tota bona intenció i sobretot amb la intenció que es compleixi la llei. Això ha retardat, ho sent molt, sent moltíssim que s'hagi retardat, però davant situacions que no tens clares, i si hi ha dos plantejaments diferents i cap dels dos no arriba a un acord, cosa que sí hem arribat en el cas del conservatori, evidentment has de tirar pel camí d'enmig, has d'anar a allò legal, has de demanar, com li he explicat abans, un altre informe extern perquè ho puguem veure, i després el Consell Consultiu que ens digui el que hem de fer. És vera i sent que hi hagi gent que hagi d'estar a aules modulars més temps del que estava previst, però crec que la racionalitat és la que ha d'imperar i, en aquest cas, per damunt les ganes de voler acabar hi havia les ganes d'acabar-ho ben fet, encara que això suposi retardar-ho.

Després hem passat a una sèrie de centres. Sa Bodega; miri, jo Sa Bodega no sé si ja els ho vaig contar, és a dir, Sa Bodega és un cas curiosíssim a Eivissa. Sa Bodega és un centre d'El Aaiun -crec que sí, que els ho vaig comentar-, és un centre d'El Aaiun; és un centre que el Ministeri d'Educació i Ciència va enviar els plànols de Sa Bodega a El Aaiun i els plànols d'El Aaiun -per tant encara hi havia El Aaiun- a Eivissa. Per quina raó?, perquè aquella construcció blanca els va parèixer el que estava de moda en els anys seixanta, que Eivissa i no sé què, i entaferraren aquell edifici, que no hi queda malament perquè ja t'hi has acostumat i a més és maco i no sé què, i allà ens vàrem trobar amb unes aules separades unes de les altres, amb unes finestres petites, amb unes inclinacions per l'arena -clar, llavors no ho sabíem-, no sé què... Clar, jo m'imagín la calorada que deuen haver passat els d'El Aaiun, perquè evidentment no estava preparat per a El Aaiun, i aquella escola evidentment està preparada per al Sàhara.

Dit això hem de dir que és veritat, s'ha anat retardant, hi ha hagut en alguns casos, moments en què s'ha retardat per informes que exactament no s'havien fet per..., és a dir, per qüestions burocràtiques i que han anat retardant la posada en marxa, però m'estàvem comentant que crec que està ja adjudicada... Està adjudicada; per tant si està adjudicada comença, no deixarem de fer-la.

I tornant al tema d'adults, en el tema d'adults, vegem, el tema d'adults dins educació és un tema trist, és un tema trist quant a instal·lacions, perquè sempre els adults van a les instal·lacions que deixen buides els centres ordinaris. Clar, i ho has d'adaptar i ho has d'arreglar. Tenim el cas de Sa Graduada de Maó, que efectivament en el moment que hi hagi la nova el centre d'adults podrà deixar aquell espai que tenen des de l'any vuitanta no sé quants, i que se'n podrà anar a un lloc decent, i del d'Eivissa crec que també els vaig explicar que hi havia un ajuntament, crec que..., no me'n record si era del seu partit o del nostre partit, no ho sé en aquell moment, però sé que vaig anar a parlar amb el batle i em va dir: "Mira, al carrer León hi ha l'escola..., un espai que era de la Policia Nacional, que es deia en aquell temps, i allà hi podríem instal·lar". Jo he anat a obrir materialment la porta, i darrere la porta trobar-hi encara uniformes de feia anys guardats allà dins, i s'està utilitzant un antic quarter de la Policia Nacional per a centre d'adults que ja està totalment obsolet. Ja hi estava en aquells moments, era una cosa provisional que s'havia de solucionar.

Per part de la conselleria no hi ha cap inconvenient que l'escola, l'escola sahariana sigui després un centre d'adults, no tenim cap inconvenient. És que ho haurem de mirar, ho haurem d'adaptar i supòs que quan es feien les declaracions que es feien és per una raó. És a dir, un centre de persones adultes quan la deixen els alumnes d'edat de primària, hi has de fer una inversió per adaptar-la perquè realment hi ha aspectes que no són els adequats, fins i tot, en classes que per ventura són massa grosses i les has de xapar perquè els grups són més petits. Xapar Sa Bodega no sé com anirà perquè clar aquelles aules són..., però bé, són grans i poden permetre segons quines coses. Però bé, per part de la conselleria poder-hi ficar adults allà dins, en principi amb una remodelació adaptada a les persones majors, no tenim cap inconvenient a fer-ho.

Quant a Can Misses. S'ha de dir que la Direcció General de Planificació i Centres, quinze dies abans de la caiguda del sòtil, havia anunciat les obres i després el sòtil es va fer por i va caure. Ho teníem previst, no és que haguéssim de reaccionar d'una altra manera. Jo també entenc perfectament que si estic dins una aula i cau un sòtil, només és un sòtil, però si jo hi tenc un fill, jo el trec tot d'una d'allà dins perquè dic enlloc de caure el sòtil caurà una biga i no vull que faci mal a ningú. Jo vaig visitar les obres, no ara sinó durant el curs i, efectivament, vaig parlar amb al directora general, amb els membres de l'IBISEC, amb l'arquitecte i vàrem veure aquelles instal·lacions. Les instal·lacions són com a tots els centres, estam parlant de Sa Bodega de principis dels 70 i Can Misses deu ser del Pacte de la Moncloa, m'imagín, més o manco, quan se'n varen construir no sé quants. Aquests edificis tenen el que tenen tots els edificis, hi ha d'haver un manteniment, hi ha d'haver tota una sèrie d'inversions que s'han de fer perquè es mantenguin bé. Les primeres inversions que es varen fer varen ser comprovar si hi havia perill a l'edifici, que caigués una part de l'edifici sobre els usuaris, en aquest cas alumnes i professors, evidentment vàrem

veure que no, vàrem buidar les aules on hi podia haver algun dubte i vàrem construir uns reforços perquè la gent quedàs tranquil·la que allà no podia passar això, és l'actuació d'uns 300.000 euros, que després es complementa amb aquests 800.000 euros més dins Can Misses. Jo he tengut contactes amb la direcció, i els pares crec que varen quedar satisfets amb l'explicació que se'ls va donar.

També s'ha de dir que hi va haver el tema de Can Misses i el tema de Sa Blanca Dona que em varen sortir damunt la taula el primer dia que jo vaig aterrar de conseller. I encara que hagi estat molt de temps dins Educació, evidentment no em dedicava a fer el seguiment d'allò que estava passant a Educació. Per tant, la meva reacció en aquell moment possiblement va ser de més cautela de la que tocava, perquè havia arribat feia tres o quatre dies i vaig haver de fer una intervenció un poc més pensada, però ha suposat que per part dels pares el tema ja està tranquil.

El tema de Sant Antoni. Vull afegir una cosa, hem intentat negociar amb l'empresa. És a dir, jo en un moment determinat vaig dir..., voldria dir exactament la paraula, nosaltres no podíem acceptar la precipitació davant d'un inici de curs, més o manco així. Si vaig dir decidir precisament de tot d'una analitzar-ho amb calma i de tot dir que posaríem aules modulars, va ser precisament per llevar pressió. Des del moment en què tenim les aules modulars, la negociació, veure exactament què hem de fer, què convé, què no convé, perd una pressió que si tu tens damunt algú que et diu, o tu mateix la te poses, i dir he d'obrir, fa que les solucions que es prenen puguin ser encara més errades que la que hagis de prendre si tens aquesta pressió llevada i que era fer-ho d'aquesta manera. Ja li dic, no agradarà a tothom, però és el que vàrem fer.

Després volia afegir una altra cosa sobre el tema de les infraestructures. Jo de vegades analitzant legislatures pens i mir coses que es varen fer la legislatura passada i la d'abans, el temps del conseller Damià Pons, i em referesc també a l'època del Sr. Fiol, el Sr. Pons, de vegades, com a persona que he estat ficada dins l'educació des de sempre, m'agradaria no fer les coses millor de com ho fan els altres, sinó fer-les d'una altra manera. El que passa és que això és doble o triple feina, i triple feina vol dir que has de tenir el temps suficient, els mitjans suficients i l'impuls suficient per no fer les coses millor, sinó per fer-les d'una altra manera. I amb el poc temps que duc a la conselleria, evidentment no tenc l'augment econòmic que va tenir la meva antecessora -com tots vostès saben-, sinó que m'he trobat amb una retallada impressionant, he intentat fer coses d'una altra manera, i coses que de vegades no costen econòmicament, però que evidentment donen seguretat a les persones que utilitzen els centres.

Una de les coses que està en marxa i jo crec que ha tengut una molt bona acollida ha estat aquesta comissió que s'ha fet amb la FELIB i d'acord amb els ajuntaments i que ha estat analitzar i asseure'ns, cosa que no s'havia fet mai, no existia dins Educació i és que els ajuntaments sàpiguen quan una cosa és competència d'un ajuntament i quan no és competència seva. Una cosa tan senzilla, però no s'havia fet mai. Quan una cosa li pertoca fer-la a la conselleria, per exemple si es rompen totes les canonades d'un centre no les faràs pagar a l'ajuntament, però si es rompen dues aixetes, sí que les haurà d'arreglar ell. Aquestes coses que generen una tensió brutal en el director perquè s'ha de barallar amb la conselleria, l'IBISEC, amb l'ajuntament, amb el regidor, amb no sé qui, ... aquestes coses que no costen duros, però que són maneres d'entendre les coses d'una manera diferent són les que hem potenciant, i els hem anat potenciant, perquè estic segur que quan s'hagi firmat aquest acord i després els ajuntaments s'hi apuntin, els directors sabran perfectament i nosaltres sabrem perfectament..., miri, si durant deu anys vostè té unes persianes que no les arregla, l'any que fa onze no em vengui a mi a dir que les hi arregli, perquè vostè n'havia d'arreglar una cada any. O si efectivament hi ha unes persianes que totes estan rompudes i la conselleria fa el beneit, idò és ben hora que la conselleria ho pagui perquè és el que li correspon. I així em referesc a actuar d'una altra manera.

Com he actuat d'una altra manera? La proposta va venir dels directors d'Eivissa, va ser una directora d'Eivissa que ho va proposar a una reunió que vàrem tenir. Em diuen, fan obres dins el centre i a nosaltres no ens diuen res. Jo els vaig dir que no els deien res perquè entram dins temes tècnics i, clar, dins els temes tècnics, càrregues, etc., els que ho saben són els arquitectes, els aparelladors, i ella me va dir, no, és que resulta que si el passadís en lloc d'anar per aquí anàs per allà ens aniria més bé perquè pedagògicament els al·lots és millor que vagin.... Bé idò, això que pareix una beneitura, ha estat molt positiu i s'ha posat en funcionament a Eivissa i als altres centres perquè dóna peu que els directors de centre, els equips directius, a més dels tècnics de construcció i de reparació, s'asseguin i vegin com utilitzar els espais de la manera que interessa més, amb una visió tècnica, arquitectònica i pedagògica. I això ho estam posant en marxa i això és el que estam fent en aquesta legislatura, que no és només construir molt, que també ho feim, sinó fer coses diferents de les que es feien. Hi ha coses que es poden fer millor o pitjor, de vegades es poden fer millor perquè tens mitjans, de vegades es poden fer pitjor perquè no tens mitjans o per moltes altres raons que puguin caure en aquell moment.

No sé si em queden més coses per aquí. Sr. President, ...

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé. Moltes gràcies, Sr. Conseller. En torn de rèplica, Grup Socialista, vol la paraula? Sra. Rita per un temps de cinc minuts.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Només per acabar. Mentre parlava el conseller m'han vingut dues frases que han tingut molta difusió darrerament. Una és que invertir en educació és invertir en l'economia d'un país, en el sentit figurat, invertir en més professors, més material, però també invertir en el sentit estricte d'equipaments. I l'altra és que l'educació d'un al·lot o una al·lota és una cosa de tota la tribu, això també és una cosa que s'ha fet famosa darrerament. Jo crec sincerament en aquesta qüestió perquè, com deia el conseller, tirar endavant l'educació d'una localitat, d'un poble, d'una illa no és només qüestió de qui té la competència en matèria educativa, sinó que és una qüestió de tota la comunitat educativa, com també s'ha dit diverses vegades. Els ajuntaments hi tenen molt a veure, també els pares i tota la societat en general.

A açò m'han vingut de les paraules que ha dit la Sra. Marí, que a Eivissa l'educació està poc valorada i ho ajuntava amb les mancances que hi ha en infraestructures, o que pensava que si estaven millor les infraestructures, podria estar més valorada l'educació. Jo no sé si açò és una regla de tres exacta. Jo venc d'una illa allà on l'educació està valorada, de les illes és allà on està més valorada, on el fracàs escolar avui en dia, pels estudis que s'han fet i que han sortit publicats a l'anuari d'educació, és d'un 20% i en canvi els equipaments educatius jo crec que també han de desitjar, i esper que ho puguem també discutir aquí en breus dates, per exemple, quan sent parlar de 14 aules modulars o "barracons" -com vulguin- a l'illa d'Eivissa, jo sé que a Menorca n'hi ha 30. És a dir, fa molts d'anys que no es fan infraestructures. No és exactament proporcional amb la valoració que pugui tenir una població sobre l'educació dels seus infants.

Per altra banda, jo crec que efectivament, quan acabi aquesta legislatura podrem dir que haurà estat la legislatura on s'haurà fet una inversió decidida cap els equipaments educatius. Jo crec que al final ho podrem dir així.

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Rita. Grup Mixt, vol intervenir?

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, Sr. President. Per concretar just dues preguntes i després una valoració. Les dues preguntes que us faria és si la conselleria tendrà una especial atenció que s'accelerin el màxim possible les infraestructures o els equipaments educatius en el municipi de Vila. Aquesta és una pregunta que obeeix a la màxima preocupació i la preocupació com ja li he explicat no és gratuïta.

I la segona pregunta és si pensau que el fet de treballar sempre mitjançant cessions de crèdit o fórmules de finançament que no siguin les de poder pagar com aquell que diu directament, que això no existeix, si això crea o pot intentar disculpar aquest retard o aquesta manca de decisió dels ajuntaments a l'hora d'apuntar-se a fer aquestes infraestructures. Si s'ha pensat si hi ha altres fórmules possibles o si ara per ara ens hem de moure dins aquests camps.

I després, per acabar, sabem que aquest tema que hem tractat avui és un, però que la problemàtica educativa no l'acabarem, queden molts més temes per parlar, crec que estaria bé un altre dia fer una altra compareixença en temes molt amples, hauríem de parlar de transport, de menjadors, beques, etc., pens que seria molt positiu. I com que pens que haurem de treballar tots molt, no només aquesta legislatura, sinó també la pròxima i les successives i que la feina no l'acabarem ara per ara, demanaria que es treballi a nivell educatiu, que es treballi d'una forma conjunta i dins el consens. Em referesc que no val i crec que no és oportú crear conflictes allà on no n'hi ha o crear-ne més dels que ja tenim amb el panorama que tenim. Ho dic, i faig referència a algun grup parlamentari en concret, que pens que seria fatal dur dins el sistema educatiu..., que quallassin intents, per a mi irresponsables, de debats estèrils, com és el de la llengua, una vegada superats i que no hi són. Per tant, seria això, intentar treballar tots des del consens i no crear més problemes allà on en aquests moments no existeixen. Ho dic perquè ja tenim un panorama prou difícil dins el món educatiu.

I si m'ho permeteu, un darrer suggeriment, un poc de context històric. La paraula "barracons" per a la gent que som de Formentera s'associa sempre al camp de concentració que hi va haver, al camp de concentració hi havia "barracons". Per tant, l'associació semànticament és molt negativa. Jo com a formenterera agrairia que aquesta paraula, per respecte a aquella gent i a aquelles persones i a aquell moment històric, no es fes servir. "Prefabricats", "modulars" o els sinònims que sigui, però agrairia que la paraula "barracons" per part de tots l'esborràssim sobretot quan parlam del sistema educatiu.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Marí. Per part del Grup Parlamentari Popular, Sra. Torres, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. TORRES I CABAÑERO:

Gràcies, Sr. President. Bé, jo, Sr. Conseller, em qued amb les paraules de la portaveu socialista, que invertir en educació és invertir en economia, malgrat que els fets no ho acompanyin sempre, perquè hem de recordar que els pressuposts d'aquesta comunitat s'han vist retallats justament Educació en un 3,3%. Per tant, jo demanaria que faci el possible perquè no baixi més, perquè deim una cosa, però després feim el contrari, amb el suport d'alguns diputats d'aquesta cambra. Queda molt bé dir que l'educació és el motor de la nostra societat i bla, bla, bla, però al final els fets són els que són.

Jo entenc, Sr. Conseller, que vostè té justificacions per tots els retards i tots els problemes que han sorgit des del moment en què vostè va agafar la direcció d'aquesta conselleria, el que passa és que, òbviament, nosaltres hem de fer una valoració en conjunt de tota la legislatura. És veritat que ara pareix que comencen a despertar, pareix ser que les coses es comencen a moure, el que passa és que hem de comptar i hem d'entendre, i parlam d'aquesta legislatura, que no varen començar amb molt bon peu, Sr. Conseller. Justament moltes obres de què hem parlat avui ha sofert retards importants i moltes coses alienes a la conselleria, però també per part de la conselleria no es va tractar el tema de la forma que tocava. Vull recordar que es va eliminar de la planificació per a aquesta legislatura, per exemple, l'obra de l'Institut de Santa Eulària, però finalment i gràcies a un acord parlamentari per la pressió de la comunitat educativa de Santa Eulària, al final es va incorporar perquè es fes per al 2011, perquè es comencés. Vull recordar que l'Institut de Sant Antoni en el seu dia també es va canviar el projecte, es va modificar. A Sa Bodega el mateix. Hi ha uns temes, és veritat que han sorgit imprevistos, sempre surten coses, costa molt -i jo ho entenc- dur endavant infraestructures, però hem de recordar les coses com han estat i com a mínim que serveixi d'exemple, que almanco puguem agafar nota i no tornin a passar, com a mínim ens queda aquest consol.

Sobretot el vull encoratjar que faci el possible perquè almenys en el que queda de legislatura, s'avanci tot el possible i quedi alguna cosa en marxa perquè òbviament, com vostè ha dit abans i això és reconegut per tothom, quan comença una legislatura, un hereta coses de l'anterior i un comença coses que després acabaren uns altres, és una roda. Per tant, tot el que comencem ara, benvingut serà. Però, Sr. Llinàs, si em permet, no vengui més a Eivissa amb cara de resignació i ens digui que les aules modulars o les aules prefabricades no desapareixeran mai del panorama de les infraestructures educatives. Jo crec que és obvi que si s'ha de fer alguna millora, alguna reforma i hi ha algun imprevist òbviament s'haurà de fer servir aquesta fórmula, però esperem que sigui el més provisional possible. El que passa es que duim una legislatura que a part d'aules modulars o prefabricades i l'institut aturat a Sant Antoni, doncs sobretot el que és a Vila és que no s'ha incorporat cap nova plaça escolar.

Per tant, entenc el seu plantejament, el que vostè vol dir, però la veritat és que el missatge és un poc dur, que digui que no es llevaran mai. Nosaltres aspiram que almanco a l'illa d'Eivissa sigui el just i necessari l'ús d'aquest espai. Sr. Conseller, ja li dic, nosaltres estarem contents que en els nous pressuposts es vegin reflectides, com a minin, totes aquestes inversions que s'han de dur a terme i que, encara qui sigui un poc tard, si es reacciona ja va bé, perquè això que comencem ara doncs quedarà per després.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Torres. En torn de contrarèplica té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Bartomeu Llinàs i Ferrà):

Gràcies, Sr. President. És evident que l'educació, tal com està pensada en aquests moments i viscuda en aquests moments, no és pròpia d'un professor només o del professorat només sinó que, com deia la diputada, és una cosa de la tribu en el sentit que hi ha de participar tothom perquè sinó no és realment educació actual.

Jo també voldria dir que a part de les famílies que és un tema que per ventura dins del que comentava la diputada del Grup Mixt evidentment per ventura es podria parlar en qualque moment a nivell genèric del que entenem per educació a qualque sessió que féssim, però voldria dir també que aquesta educació que ha de venir a través de les famílies, de l'entorn, del professorat, dels amics, hi ha el tema dels ajuntaments, i jo ho he dit abans. La sensibilitat dels ajuntaments amb el tema de l'educació és vital, és total. Una de les coses que farem, no sé si publicarem perquè no ho tendré jo sinó que ho tendran els ajuntaments, és saber en aquests moments què gasten els ajuntaments en educació. Les diferències poden ser vertaderament brutals, brutals, des d'ajuntaments que gasten transport escolar, hi ha ajuntaments a l'illa de Mallorca que tenen transport escolar; equips psicopedagògics a més dels que tenim a la conselleria, ajudes de beques d'estudis, ... arreglar cada any els centres, és a dir, que quan hagin fet tot aquest estudi, que supòs que això ho farà la FELIB i com no ho tendrem nosaltres sinó que ho tendrà la FELIB, ho hauríem de saber, seria molt interessant saber la disposició que fa econòmica i l'esforç que fa cada ajuntament amb el tema d'Educació i aquí es veuria realment, a més de la competència que li correspon a la conselleria, per tant el fet que els ajuntaments posin coses no vol dir que la conselleria hagi de deixar de posar, sinó tot el contrari, ha de sumar amb aquest esforç, sabríem un mapa real de quines són les aportacions municipals en l'educació dels infants, que no els correspon com a competència, però que evidentment moltes vegades -i ho he de dir aquí també-, moltes vegades els ajuntaments s'han avançat a coses que després la conselleria o el ministeri ha posat.

Els primers equips psicopedagògics no els va posar el Ministeri d'Educació, els posaren els ajuntaments. Les primeres ajudes per... les posaren els ajuntaments, no les va posar el ministeri i després les va assumir i les va integrar. Les primeres escoles d'adults que es varen muntar moltes d'elles venien pagades pels ajuntaments i després se'n va fer càrrec la conselleria.

Per tant, saber exactament quina és i que els ciutadans sàpiguen quina és, com es gasten els doblers els municipis amb el tema d'educació o almanco per educació, per a molta de gent sí que seria interessant saber-ho i per tant és un fet importantíssim a l'hora de comparar si els edificis estan ben cuidats, no hi estan, ... Jo he posat un exemple i no posaré noms de centres, dos centres que s'inauguraren i jo sempre, un diré quin és l'altre no ho diré, al cap d'un grapat d'anys vaig anar a veure el Centre d'Educació Primària d'Alaior i vaig quedar descol·locat perquè vaig entrar allà, entraves, totalment el que comentàvem abans, hi havia cortines, hi havia plantes, els nins hi havia no sé què, tenien un gabial, tenien no sé què. És a dir, tenien quantitat de coses, un piano i tu dius, però el ministeri no dóna piano, no dóna per a cortines, no dóna per a no sé què.

El mateix centre a una altra banda queia a trossos, queia a trossos. Què passa? Alumne estable, fa molt tenir un alumne estable, un professorat i un equip directiu i un claustre estable fa moltíssim, després altres qüestions. Hi ha ajuntaments que pagaven -què es diu això?, ajudau -me, subalterns?, no, conserges- els conserges, els doblers que s'invertien en conserges eren doblers molt bons perquè al final feien que l'edifici no es deterioràs. Hi ha en aquests moments ajuntaments que paguen conserges i ajuntaments que paguen auxiliars

administratius. Això que vàreu aprovar els diputats per unanimitat que és una vertadera vergonya que en el segle XXI no hi hagi un administratiu en els centres de primària, això és que ja és de vergonya, és de república bananera, això passa aquí, a les Illes Balears, i hi ha ajuntaments que els posen i això hauria de deixar d'existir, això és una prioritat total.

Clar, et trobes en situacions molt diferents segons les sensibilitats dels ajuntaments i de la gent que ha estat al front dels ajuntaments. És a dir, no parl de ningú ni pos noms ni pos res, però realment cadascú ho pot pensar. Un exemple claríssim de col·laboració -i ho repetesc cada vegada que hi anam- són les escoletes. Les escoletes les han fetes amb ajuntaments del PSOE, del PP, d'UM, de no sé què, de tots, i funcionen i tenen els mateixos problemes les escoletes que tenen el batlle que és del PP, o que és del PSOE, o que és d'UM o que és del BLOC que les altres i ens hem posat d'acord en temes tan importants com són les escoletes.

Us puc assegurar que quan jo us deia que volia pacte educatiu m'ho creia i ho sentia i ho desitjava. Ho sentia i ho desitjava, perquè només se solucionarà el tema de l'educació -i us ho dic aquí- quan deixem de fer de l'educació, com tal vegada també de la llengua, una arma que ens tirem els uns contra els altres, quan puguem arribar a un acord i puguem dir mirau els objectius són aquests, vostè faci aquesta feina, Sr. Conseller del partit A que nosaltres hem consensuat un programa i volem fer un pacte i podem tirar endavant, el fracàs escolar s'aturarà, el no sé què s'aturarà, però també quan jo governi, que som de partit B, vostè també això no entra dins la campanya ni dins les bufetades polítiques adequades que s'han de produir.., si no anam per aquí no podrem fer segons quines coses que podem imaginar-nos que podem fer.

I si no arribam a aquest pacte, que crec que ha estat un problema gros perquè el ministre era la persona adequada, perquè n'he conegut molts de ministres d'Educació, però una persona adequada per poder-ho aconseguir i que per ventura havia renunciat a moltes coses quan al final la cosa es va..., i no vull ara tirar ni aigua calenta ni freda ni tal, però crec que és una oportunitat perduda, crec que no és el moment de pacte aquí perquè estam en període electoral-sindical i llavors electoral, però torn a dir el mateix, després de les eleccions s'ha de posar damunt la taula si no és el nivell d'allà és el nivell d'aquí, un pacte. Sí, però hem de ser sincers, ara posar el pacte, després de l'experiència que hem tengut, no vull ara sortir-me del guió en el sentit que ja ho hem vist; ara, que sapigueu que pens perfectament que si no és així els perjudicats de tot això són els nostres alumnes que abandonen, que se'n van, el fracàs i tot el que vulgueu dir.

Per tant, això és una de les coses. El Grup Mixt -accelerem, accelerem-, les cessions de crèdit, bé, accelerem, estam accelerant tot el que podem, us ho puc assegurar perquè jo cada setmana despatx temes d'infraestructures, despatx temes d'escoletes, despatx els cinc o sis temes puntuals que fa la conselleria i estam cada setmana sobre el tema. Les cessions de crèdit varen ser una cosa bona en un moment determinat, no han estat dolentes, i a vegades funcionen bé segons on i a vegades funcionen malament segons on, i en tenim l'exemple precisament a Eivissa.

Les cessions de crèdits jo vaig fer una visita, la primera visita que faig fer la vaig fer a Eivissa i a la primera reunió que vaig tenir amb el batlle de Sant Agustí em va proposar una segona fase, nosaltres ens vàrem posar endavant, vàrem fer la cessió de crèdit i ràpidament vàrem fer... com és que les coses van ràpides a una banda i no van a una altra? Jo no ho sé, supòs que la possibilitat de terrenys, l'agilitat municipal a un poble petit i no a un poble gran, no ho sé. Per tant, que estam sobre el tema? Hi estam, i que en la cessió de crèdit s'hauria d'intentar un altre sistema que no fos això, doncs per ventura sí. També estam en un procés, com sabeu, d'intent d'unió de totes les empreses que fan temes de construccions i això és un tema que afecta entre d'altres coses diferents entitats, entre elles IBISEC, i també les que corresponen a la Conselleria d'Habitatge i que no sabem d'aquesta fusió exactament com acabarà, però estam sobre aquest tema.

Inversió en educació, hi ha una cosa que vull matisar, quan tu comences a fer feina, de fet estam ja, posem per cas que ens trobam al dia següent de les eleccions i que nosaltres hem tornat a guanyar, evidentment, ... (*rialles*) ...tenim un any que difícilment pots posar coses en marxa perquè els pressuposts no sé què, és a dir, hi ha un *impasse*, si no hi hagués hagut una feina prèvia dels partits que estaven en el Govern, d'un pla de Govern, d'uns programes electorals, jo en aquests moments no hagués pogut produir o visualitzar tantes obres que s'acaben, tantes obres que no sé què perquè la meva antecessora no va viure aquests moments, va viure els moments de començar amb problemes, amb tota una sèrie de mancances pressupostàries, amb tota una sèrie de coses.

Jo no hi era al Parlament, per tant, no ho sé, ara sí us puc assegurar que quan he anat allà, Bartomeu Llinàs, el conseller actual, no ha variat res del que el Partit Socialista i els seus socis havien estipulat en el tema d'educació, és el mateix programa, jo no he canviat res ..., en el sentit que no hem inventat res, el partit ja ho havia inventat, és a dir, el programa ja estava fet, ho entén? Per tant, al revés, sinó que es va trobar amb un inici de legislatura que no és el mateix que trobar-se a la meitat quan les coses ja estan tirant endavant.

El tema de si les aules desapareixeran o no, miri, jo tenc un problema i és que de vegades dic el que pens i de vegades dic la veritat i ho he dir, per ventura fora de context, les aules prefabricades encara que sigui perquè s'ha romput una columna i no sé què, ara que seria evidentment, evidentment molt positiu que la quantitat de modulars o de prefabricades es reduïssin al màxim?, clar que sí. Ningú no pot en cap moment pensar que això no ho vulgui perquè encara que dins, i jo li puc assegurar que les noves a dins quan hi ets a dins, per ventura diré una altra grosseria política, alguna d'elles és millor que alguna que són d'edificació de marès i de construcció normal, són millor a dins, evidentment a fora són el que són. Per tant, no tenen una bona visió, amb això estic d'acord, no estimulen els pares, ... perquè evidentment llavors, quan entres a dins i veus les aules i veus els aires condicionats, dius, mira, estan molt bé, no són aquelles prefabricades del temps del Pla Marshall perquè ja no ho són, però efectivament és difícil que puguin desaparèixer totalment encara que sí seria desitjable.

Hem fet, crec, una intervenció llarga i molt acurada del tema, però jo encantadíssim de venir a discutir amb vostès i explicar-los i donar-los l'explicació que em demanin en qualsevol moment de qualsevol tema d'Educació i Cultura.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Esgotat l'ordre del dia d'avui i no havent-hi més assumptes a tractar, aquesta presidència agraeix la presència del conseller i acompanyants, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 8
07001 PALMA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma